

Pirin – velika grebenska tura

VODIČ BOJAN IVETIĆ

U organizaciji PD Železničar 1948. godine smo bili na planini Pirinu od 24-27.jula. Ideja je bila da tokom 4 dana planinarenja pređemo planinski masiv Pirina u pravcu istok – zapad. Tom prilikom smo prešli 45 km sa 3500 m uspona i 4500 m spusta. Tokom ova 4 dana smo spavali u 3 različita planinarska doma. Iako su domovi imali posteljinu i restoran, gde smo mogli da doručujemo i večeramo, morali smo tokom 4 dana da sve stvari nosimo sa sobom, što nam je rance činilo dosta teškim. Iz tog razloga umesto 10 planiranih vrhova smo popeli 7.

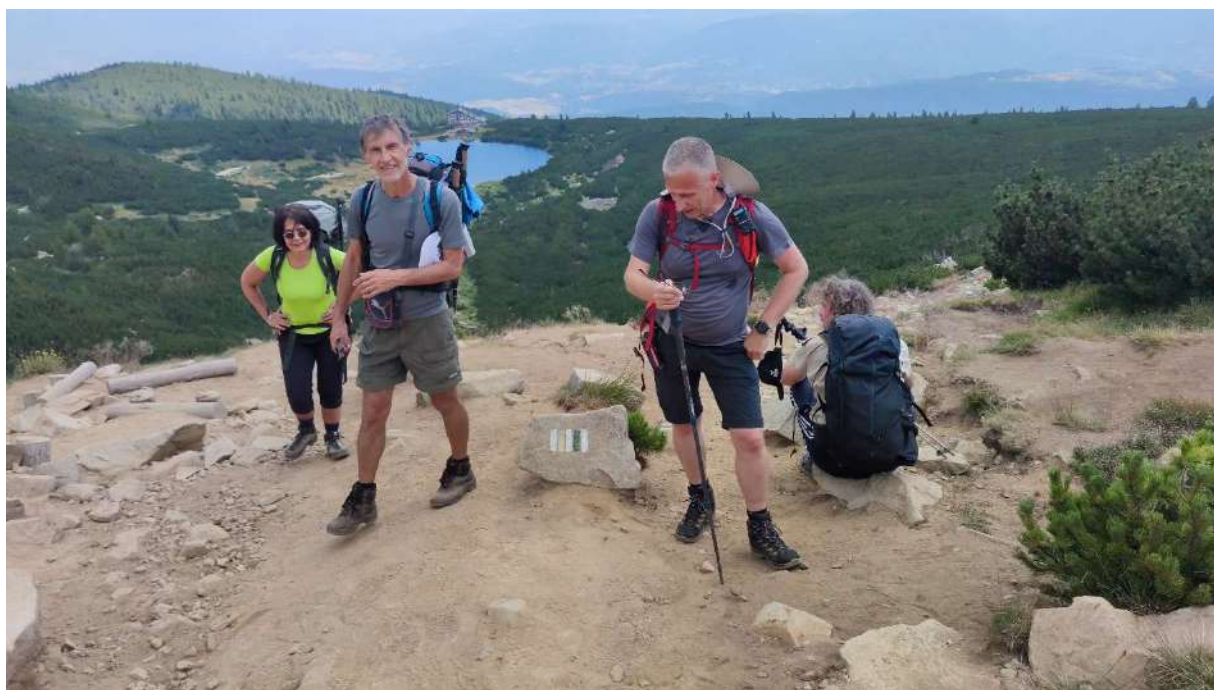
Krenuli smo od hiže Bezbog, koja se nalazi na 2240 m nadmorske visine i do nje smo došli žičarom iz pravca hiže Goce Delčev.

Hiža Bezbog se nalazi ispod istoimenog vrha...

... i pored istoimenog jezera.

U daljini smo ostavili hižu i jezero Bezbog.

Na vrh Bezbog smo prvobitno hteli da idemo direktno iz hiže, ali zbog teških rančeva smo krenuli okolo na prevoj između vrhova Bezbog i Poležan. Na prevoju vidimo Poležan.

Na vrhu Bezbog vidimo grupu Holandžana golih do pojasa. Iako u svojoj matičnoj zemlji nisu uopšte navikli na planine, dosta brzo su prošli pored nas i popeli se na Bezbog. Iako je njima, jer nisu imali teške rančeve.

Sa Bezbog se jedva nazire Bezboško jezero.

Deo ekipe na vrhu Bezbog 2653 m. Ceo Bezbog je prekriven sitnim kamenjem. Nadali smo se da je to kamenje samo na njemu.

Od Bezboga smo nastavili ka Poležanu.

Bezbog iz pravca Poležana.

Na Poležanu 2851 m. U daljini se vidi Popovo jezero.

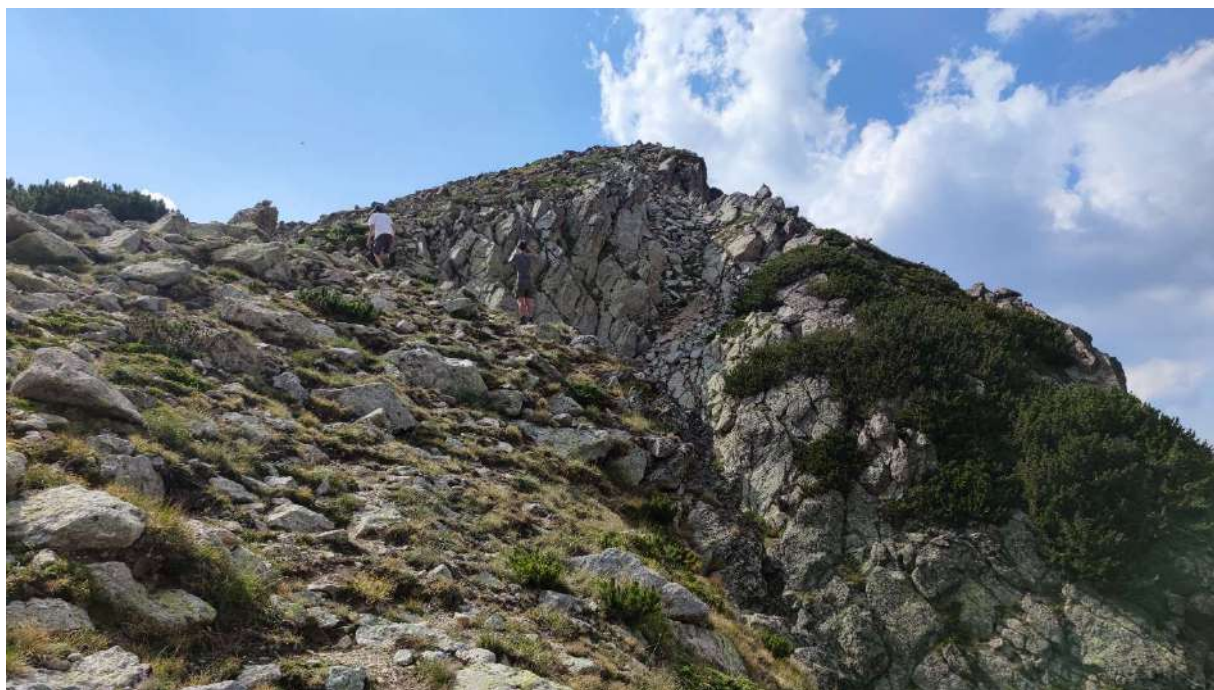
Od Poležana nastavljamo dalje ka vrhu Gazej. Skroz u daljini smo prvi put ugledali Vihren, do kojeg ćemo doći za dva dana.

Od Poležana ka Gazeju i dalje do hiže Damjanice staza je markirana, ali dosta spora i teška za kretanje.

Crne slutnje sa Bezbog su name se ostvarile, dokle god nam pogled domire vidimo tepih od stenja. Ispred nas je Gornje gazejsko jezero i vrh Gazej.

Od jezera se penjemo ka Gazeju.

Iza vidimo Gornje gazejsko jezero i Poležan u daljini.

Sa druge strane se vidi dolina u kojoj se nalazi hiža Damjenica, a skroz u daljini je i Vihren.

Na vrhu Gazej 2756 m.

Od vrha Gajez se vraćamo nazad do Gornjeg Gazejskog jezera i nastavljamo u pravcu Donjeg Gazejskog jezera. U daljini se vidi donje jezero. Taj potez od Gornjeg do Donjeg jezera je možda i najteži na čitavoj turi.

Kamene gromade su sve veće i veće.

Dužinski je bio svega nekoliko stotina metara, a nama je bilo potrebno sat vremena samo da dođemo do Donjeg jezera. U daljini se vidi prevoj, a odmah iza njega je Gornje jezero.

Kad smo ušli u šumu bilo nam je malo lakše.

Tog dana iako smo imali 10-tak km i manje od 1000 m uspona, bilo nam je potrebno 10h da stignemo do doma.

Sledećeg dana smo krenuli iz hiže Damjanice u pravcu vrha Todorke i hiže Vihren.

Jedan manji deo smo se kretali kroz šumu dok nismo stigli do...

....Donjeg Vasiliškog jezera.

Ostavljamo iza sebe donje jezero...

...i prolazimo pored Gornjeg Vasiliškog jezera.

Ovaj drugi dan je većim delom bio šumski i livadski, te je bio neuporedivo lakši u odnosu na prvi dan. U daljini smo prvi put videli Veliku Todorku.

Stižemo do gornjeg Todorkinog jezera. Prvobitni plan je bio da od jezera idemo dirketno na Veliku Todorku, ali pošto su nam rančevi bili preteški, a predhodni dan smo izgubili energiju silazeći sa Gazeja, odlučili smo da preskočimo Veliku Todorku i da se popnemo samo na Malu Todorku.

Od Donje Todorkinog jezera se penjemo do Gornjeg Todorkinog jezera.

Zaputili smo se u pravcu Todorkinih vrata.

Skroz dole je Vasiliško jezero.

Od Todorkinih vrata se penjemo na Malu Todorku.

Sa nje se pruža prelepi vidici u svom pravcima. Na jednoj strani se vidi Velika Todorka sa dva Todorokina jezera.

Dva Vasiliška jezera.

Sa druge strane su Dalgoto, Žabeško i Banderiškato jezero. U tom pravcu ćemo da se spuštamo ka hiži Vihren.

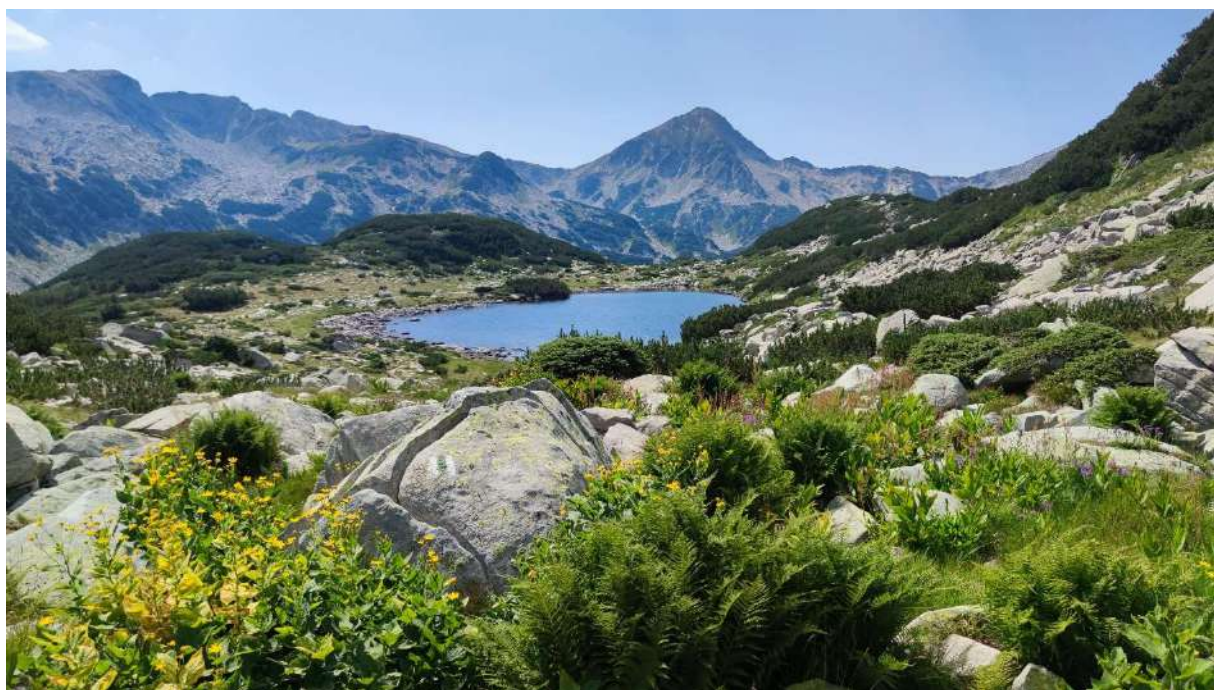
A u daljini se vide Vihren i Kutelo, koje ćemo sutra da penjemo.

Mala Todorka 2712 m.

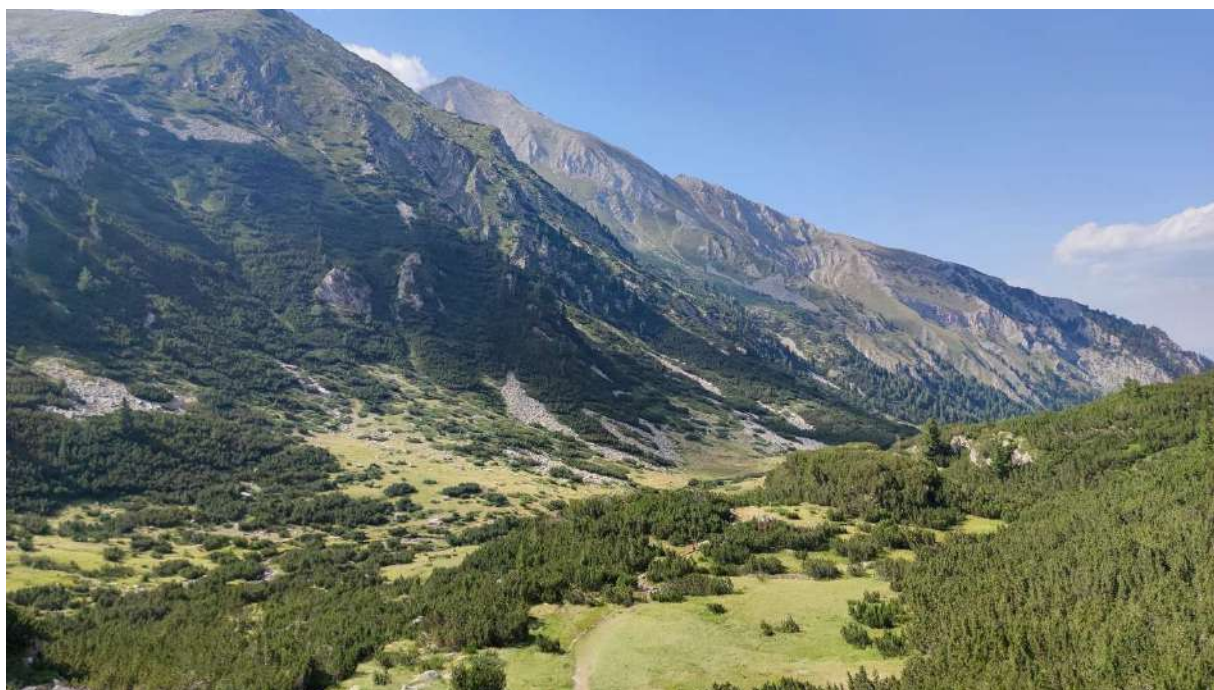
Prvo se spuštamo pored Dalgotog jezera...

... a potom i pored Žabeškog jezera.

Vihren je uvek tu negde blizu.

Konačno se spuštamo u dolinu...

...i stižemo do hiže Vihren gde noćimo. Tog dana smo imali 10-tak km sa ispod 1000 m uspona.

Sledeći dan nam je najteži, jer imamo Vihren i Kutelo u jednom danu, plus greben Končeto.

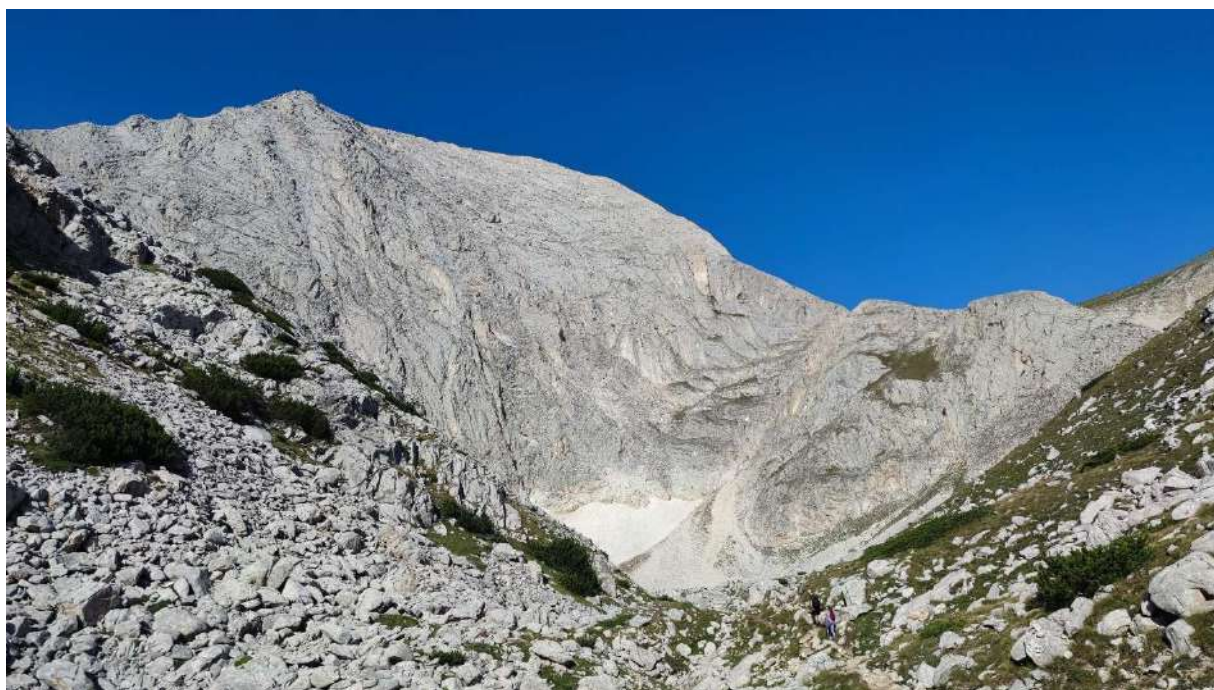
Standardna ruta nas vodi do skloništa Kazana i prevoja između Vihrena i Kutela. Na stazi je bilo dosta drugih planinara.

Uz put srećemo mnoštvo divokoza, koje su se već navikle na planinare i uopšte nisu uzbuđene zbog našeg prisustva.

U daljini se vidi Kutelo.

A potom i Vihren.

Završni deo do prevoja između Vihrena i Kutela.

Prvo se penjemo na Vihren.

Sa druge strane ostavljamo Kutelo. Levo se vidi greben Končeto.

Posle sat vremena stižemo na Vihren, najviši vrh Pirina.

Deo ekipe na Pirinu.

Vihren 2914 m.

Sledi nam spust do prevoja i onda opet uspona na Kutelo i dalje Končeto greben.

Ovo sad je uspona na Kutelo, iza se vidi Vihren.

Postoji jedna staza koja ne ide na Kutelo, već zaobilazi i Kutelo i Končeto.

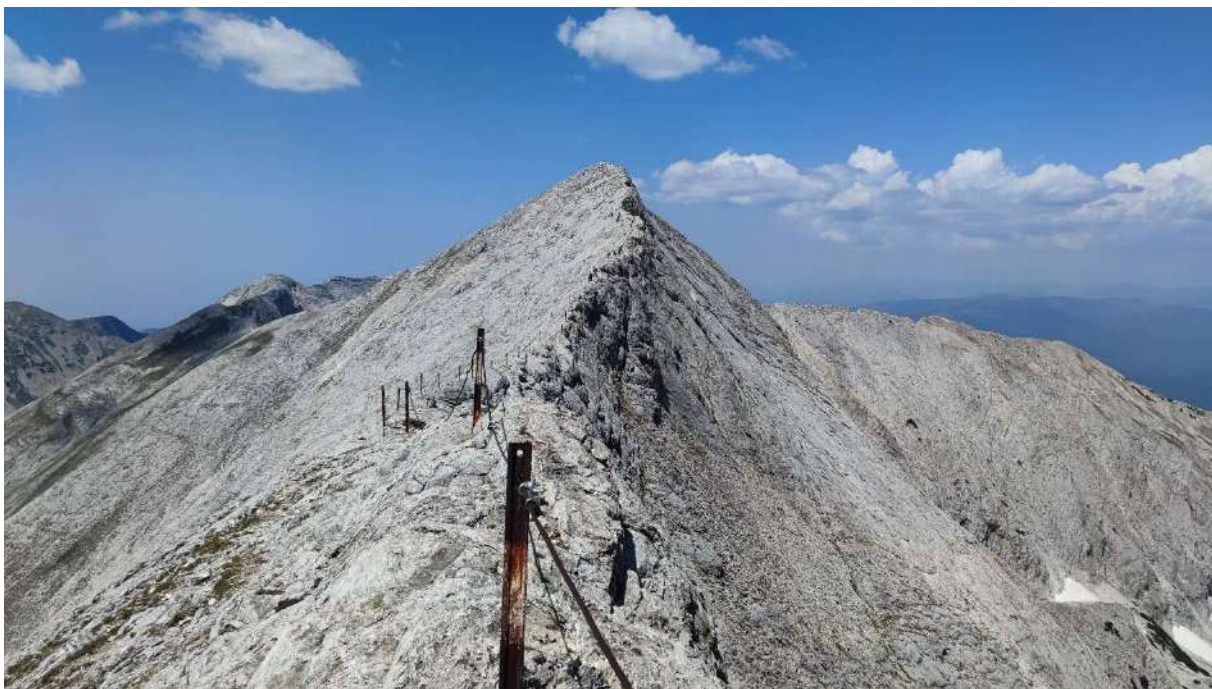
Na Kutelu pravimo pauzu za kaficu.

Od Kutela 1, nastavljamo ka vrhu Kutelo 2. Oba Kutela su preko 2900 m visine, odnosno 2908 m, što je za svega 6 m niže u odnosu na Vihren.

Posle Kutela 2 nam sledi spust u pravcu vrha Banski suhodol.

Ovaj deo između Kutela 2 i Banskog suhodola je Končeto greben.

Končeto je dosta eksponiran, zbog čega je obezbeđen sajlama.

Posle Končeta stižemo na vrh Banski suhodol. U daljini se vidi mesto Bansko.

Banski suhodol 2886 m.

Ostavljamo Vihren, Kutelo i Končeto iza nas...

...i dalje nastavljamo dalje grebenom u pravcu vrhova Bajovi dupki i Razloški suhodol.

Prelepi prizori su svuda oko nas.

Ispod Bajovih dupki se nalazi sklonište Končeto.

Zbog teških rančeva i već izgubljene snage nismo išli na Bajove dupke i Razloški suhodol.

Izabrali smo stazu koja vodi ispod ova dva vrha.

Kad se okrenemo iza sebe, u daljini se jedva nazire Vihren.

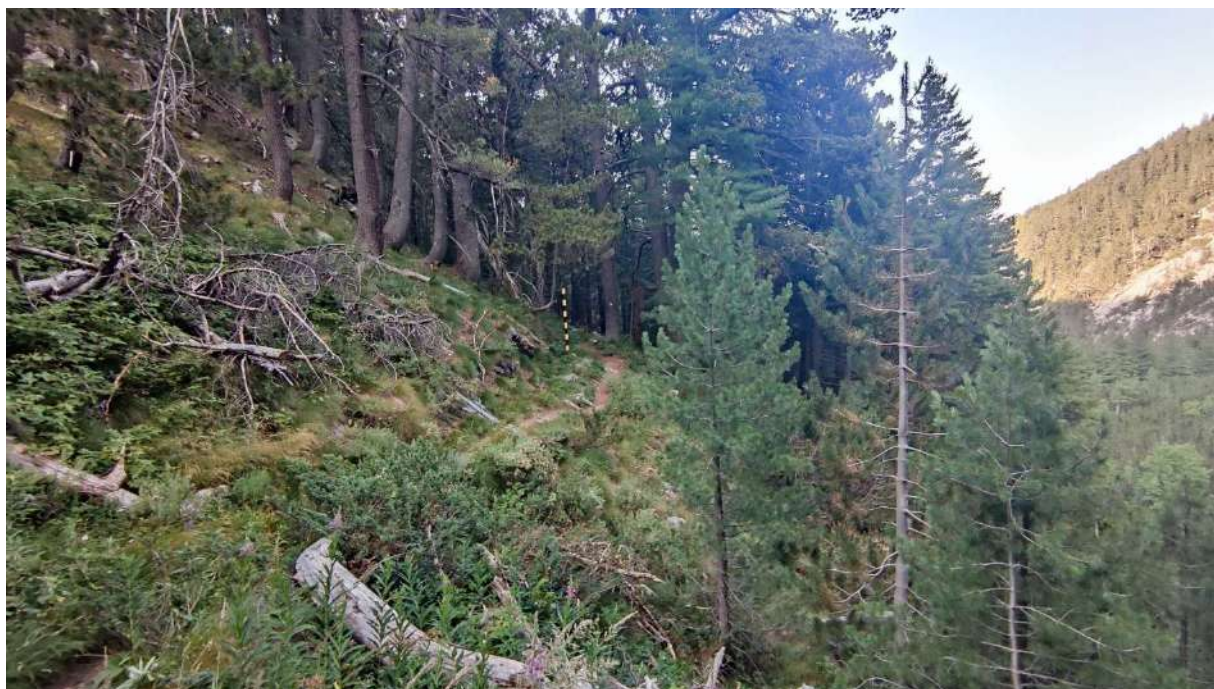
Stižemo do prevoja sa krstom...

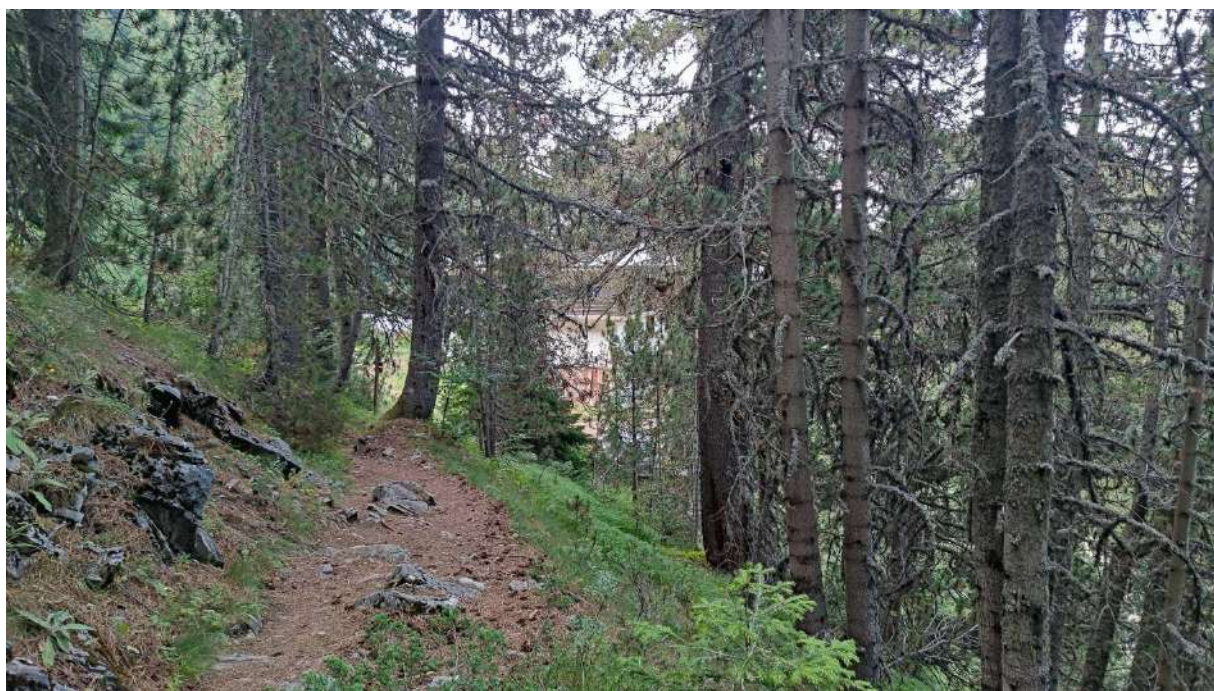
...posle kojeg se spuštamo u dolinu, gde se nalazi hiža Javorov.

Kad smo se spustili u dolinu, naišli smo na još jedno ledničko jezero. U pitanju je Suhodolsko jezero.

Ubrzo nakon što smo ušli u šumu...

... stigli smo do hiže Javorov. Tog dana smo imali 15 km sa 1200 m uspona i 1500 m spusta.

Ujutro nastavljamo dalje od hiže Javorov. Ova hiža je za razliku od mnogih drugih hiža, na nivou hotela.

Poslednji dan je zamišljen kao relaks planinarenje.

Uglavnom se krećemo šumom kroz prirodni rezervat Bajovi Dupki – Džindžerica. To je najstarije zaštićeno prirodno područje u Bugarskoj.

Ovog dana nismo planirali da idemo ni na jedan vrh. Ali smo imali 600 m uspona do jednog prevoja. Zato smo nakon nekog vremena opet izašli iz šume.

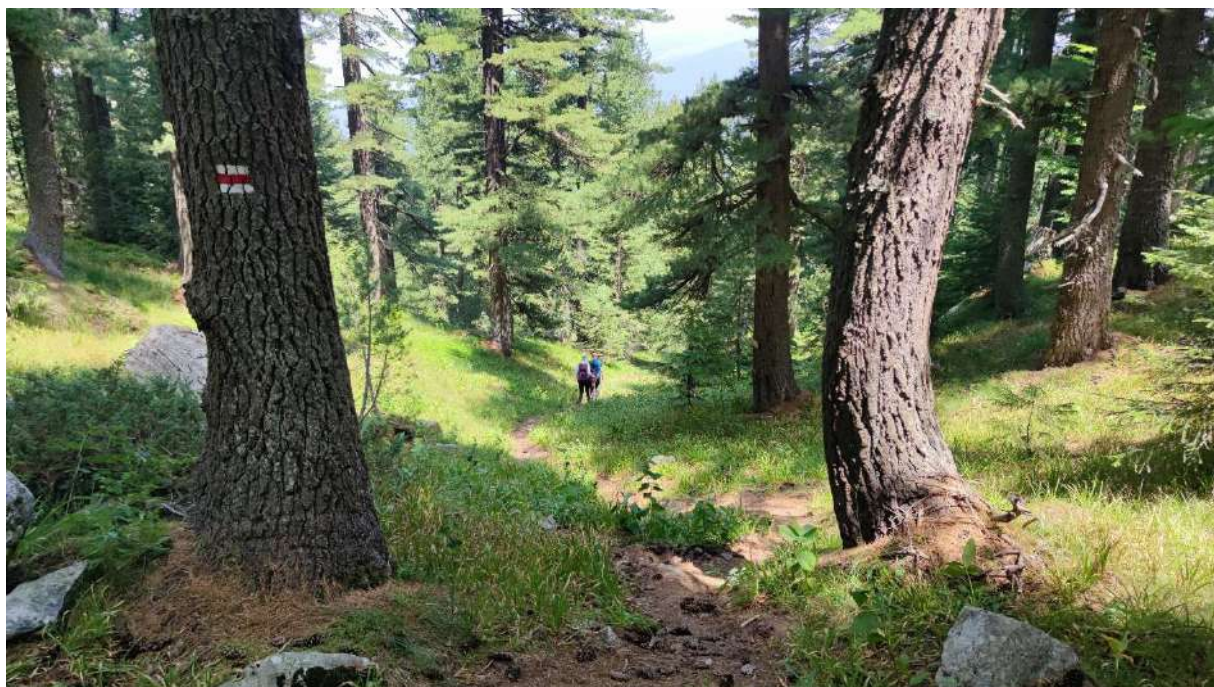
Skroz u daljini poslednji put smo videli Vihren.

Na prevoju, koji se nalazi na 2200 m smo sreli bugarske planinare. Oni su išli na Dautov vrh. Pirin ima mnogo vrhova preko 2500 m.

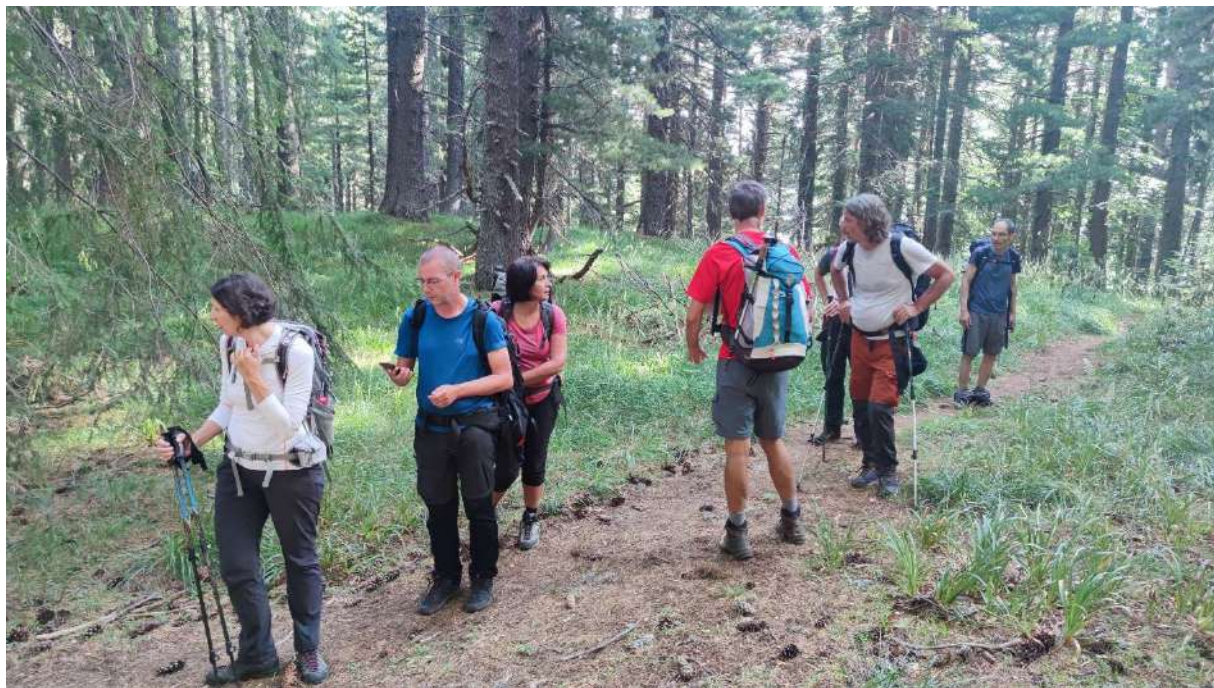
Od prevoja nam sledi spust kroz šumu Džindžericu.

Ovaj deo sa netaknutom šumom je možda i najlepší na celom Pirinu.

Na više mesta smo nailazili na džinovske mravinjake. Dok smo se kretali pored njih doslovno smo imali invaziju mrava, koji se preko cipela peli na noge. Oni koji s išli u kratkim pantalonama, nisu se baš lepo proveli.

Ovog poslednjeg dana smo imali 11 km sa 600 m uspona i 1000 m spusta.